

Silent Key: Jari, OH2EZW; vuosikymmenien toive toteutui. Ammattimies on poissa.

Jari soitti ensimmäisen kerran syksyllä 2015. Hän oli saanut kavereiltaan vinkin, että Lahdesta saisi hyvää oppimateriaalia ja apua harrasteen aloittamiseen. Jarilla oli hyvä kokemus LA-toiminnasta ja jo tarpeelliset avut liikennöinnistä ja määräyksistä. "Valmis mies hamiksi", mietin itseskeni – Jarista saadaan nopeasti uusi radioamatööri. Lähetin hänelle silloin vielä julkaisemattomat uudet versiot OH3AC koulutusmateriaalista.

Soitin Jarille noin kuukauden välein kysyäkseni, koska pidetään tutkinto. "Kyllä minä ne olen lukenut moneen kertaan mutta ei taida tutkinto mennä läpi." Jarin itseluottamus oli selvästi alhaalla eikä hän uskonut kykyihinsä. Vapaassa keskustelussa hän kuitenkin osasi lähes kaiken, tunsu taajuudet, lyhenteet ja liikennöinnin. Hän kuunteli ahkerasti Vantaan toistinta ja osasi ja tiesi jo monta tunnusta sieltä.

Maanittelin ja vähän painostin ja lopulta Jari suostui tutkintoon, mutta vain K-moduuliin huhtikuussa 2016. Ajoin Vantaan Rekolaan ja tapasin mukavan, ystävällisen miehen ja vaimon Irinjan. Jari halusi ehdottomasti esitellä laitteet, joilla hän piti LA-yhteyksiä ja kuunteli toistinliikennettä. Kun K-moduuli oli suoritettu aivan loistavin arvosanojin ja joimme Irinjan keittämää kahvia ja leipomaa pullaa, Jari pysäytti minut ja ajan:

"Minulta on löydetty syöpä ja minulle on annettu korkeintaan kaksi vuotta elinaikaa. Mutta olen aina, yli 30 vuotta, halunnut radioamatööriksi. Radioamatööriksi pääseminen on viimeinen toiveeni tältä elämlältä. Haluan radioamatööriksi ennen kuin syöpä voittaa minut."

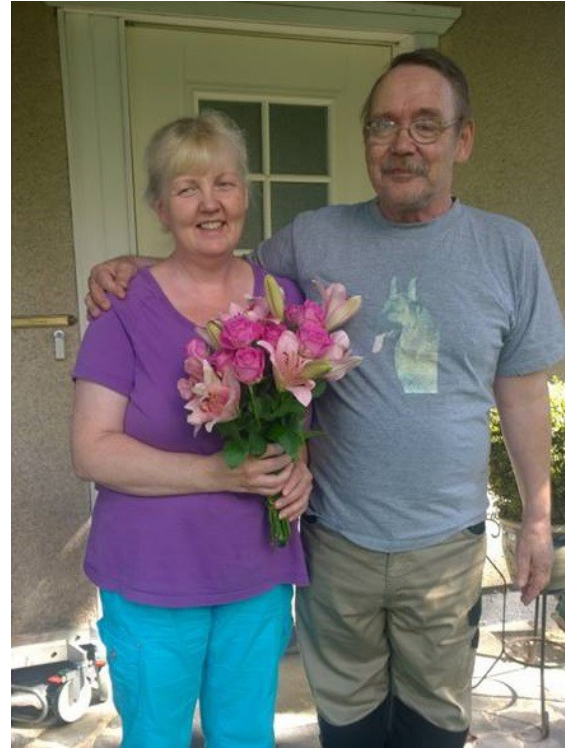
Läpimennyt K-moduuli selvästi lisäsi hänen itseluottamustaan. Mutta Ohmin lain laskut, vastusten rinnan- ja sarjaankytkentä olivat selvästi vaikeita asioita mutta hän sai niihin apua laajalta kaverikunnaltaan.

Soitin hänelle edelleen keskimäärin kerran kuukaudessa. Kuulin hyviä uutisia, syöpä ei enää edennyt. Hienoa. Jari sai tästäkin hyvästä uutisesta intoa ja luki T1-materiaalin useaan kertaan läpi. Laskutkin alkoivat luonnistua. Itseluottamus valmistui.

Joulukuussa 2016 Jari soitti. Hän kertoi huonoja uutisia. Kunto oli huonontunut ja hän oli menossa tärkeään tapaamiseen lääkärisnä kanssa tilanteesta. Pahinta peläten hän halusi yrittää T1-moduulia ennen lääkärisssä käyntiä. Sovimme tutkinnon edelliseksi päiväksi. Itseluottamus oli taas laskenut mutta tahto päästä radioamatööriksi oli entistä vahvempi. Jari maksoi seitsemään kertaan T1-moduulin maksut ja printtasin seitsemät tutkintopaperit valmiiksi. Kuusi maksua ja printtausta oli lopulta turhaan – tutkinto meni läpi jo ensimmäisellä yrittämisellä eikä rima edes heilunut. Olisittepa nähneet Jarin ilmeen kertoessani läpikäysystä. "Kolmekymmentä vuotta olen tätä odottanut!" Myös Viestintävirasto onnitteli ja lähetti tunnuksen OH2EZW.

Seuraavan päivän lääkärisssäkäynti antoi vielä toivoa. Jari kirjoitti:

Näitä sanoja olen aina halunnut kuulla lääkärisnän sanovan minulle, syöpä mikä on oikean keuhkon pohjalla on arpeutunut ja yläkarsinassa oleva pieni syöpälöydös 1,3 cm leveimmillään on pysynyt vanhoissa mitoissaan. Olen ollut hieman yli kuukauden ilman lääkitystä ja jatketaan ensikuun alkuun kanssa ilman lääkkeitä. Voisiko olla mahdollista mitenkään selättää tauti?

Jari osti käytetyn IC-765 transceiverin ja suunnittelimme dipolin paikkaa takapihalle. Jarista tuli vakioasiakas Vantaan toistimelle. Puhui kun oli asiaa.

Jari liittyi tutkinnon jälkeen Lahden Radioamatöörikerhoon, OH3AC; ja oli kiinnostunut tulemaan mukaan toimintaan. Eräässä puhelussa hän kysyi, olisiko kerho kiinnostunut linja-autokampanjasta. Hän voisi järjestää sellaisen aivan nimelliseen hintaan. Listahinnoin 4.000-4.500 € kampanja saatiinkin muutamalla satasella ja kampanja tuotti kerholle 11 uutta radioamatööriä ja jäsentä. Jari hoiti käytännössä kaiken organisoinnin ja yhteydet. Me vain liimasimme Maaritin, OH3EXI; suunnittelemat parituhatta tarraa linja-autoihin. Selvisi, että Jari oli ollut ikänsä alalla ja perheellä oli alan yritys. Ammattimies kun oli, hän tiesi ja tunsikin kaikki alalla ja antoi arvokkaita vihjeitä ja neuvoja. "Tämä on pienintä millä voin kiittää teitä, kun sain 30 vuotisen haaveen toteutetuksi.

<http://www.oh3ac.fi/Bussikampanja.pdf>

Kampanjan jälkeenkin yhteys säilyi. Keväällä ja alkukesästä Jarin kunto alkoi huonontumaan mutta spiritti ja usko selviytymiseen säilyi. Kertaakaan ei usko horjunut. HF-antennin asentaminen oli edelleen vakiokeskustelunaihe. Toistimen tapahtumat toinen aihe.

Syöpä vei kesällä jalat alta eikä Jari koskaan päässyt tulemaan kerholleen – unelma Radiomastojen näkemisestä ja kerholla käymisestä jäi vain haaveeksi ja toteutumatta. Kerhokirjeen kautta hän eli voimakkaasti mukana kerhon tapahtumissa.

Elokuun lopulla soitin Jarille. Hän ilahtui soitostani mutta ei juurikaan jaksanut puhua. Lääkehoito oli lopetettu ja hän makasi sairaalassa. Irinja kertoi, että seuraavana päivänä hänet vietäisiin saattokotiin. Kavereiden kanssa suunniteltu sairaalassa käynti ei koskaan toteutunut. En päässyt uudestaan kiittämään ystävyystestä ja hänen kerholleen antamasta avusta.

Muutaman päivän kuluttua, syyskuun alussa tuli tieto: terminaaliveikkeen viimeinenkin etappi oli ohitse ja Jari oli siirtynyt taivaalle, jonka radioaallot eivät valitettavasti tänne kuulu. Rigit jäivät maalliseen elämään ja dipoli ikuisesti nostamatta. Mutta epäilemättä Jari jossakin siellä ylhäällä edelleen kuuntelee ja miettii, miten dipoli asennetaan pilvien väliin.

Kuten Hannu, OH2OC; Uudenmaan Radioharrastajista totesi:

"Surullista tiedottaa, mutta Jari, OH2EZW; on nukkunut pois. Jari asui lähellä minun QTH:täni ja oli pitkän linjan radiomies joka viimeisinä vuosinaan luki itsellensä amatööriiluvat. Jari oli kova kuuntelemaan ja sanoi silloin kun oli asiaa."

Osanottomme Irinjalle sekä lapsille Jennille ja Jannelle!

Jari, OH2BU